

Főoldal>Pénzügyek/Pénzbeli követelések>Kis értékű követelések

Figyelem: az oldal eredeti nyelvű változata nemrég módosult. Az Ön által kiválasztott nyelvi változatot most készítik fordítóink.

horvát

Swipe to change

Kis értékű követelések

Horvátország

1 A kis értékű követelésekre vonatkozó speciális eljárás létezése

A Horvát Köztársaságban a kis értékű követeléseket a polgári perrendtartásról szóló törvény (*Zakon o parničnom postupku*) (a *Narodne Novine* [NN, a Horvát Köztársaság hivatalos közlönye] 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14. és 70/19. sz.) 457–467a. cikke, míg a kis értékű követeléseknek a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről szóló, 2007. július 11-i 861/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti európai eljárását a polgári perrendtartásról szóló törvény 507o–507ž. cikke szabályozza.

1.1 Az eljárás alkalmazási köre, küszöbérték

A városi bíróságokhoz (*općinski sudovi*) benyújtott kis értékű követelések a legfeljebb 10 000 HRK összegű követeléseket jelentik.

A kereskedelmi bíróságokhoz (*trgovački sudovi*) benyújtott kis értékű követelések a legfeljebb 50 000 HRK összegű követeléseket jelentik.

A kis értékű követelések körébe tartoznak azok a követelések is, ahol a keresetlevél nem vagyoni jellegű követelést tartalmaz, viszont a felperes keresetében kijelenti, hogy a követelés megítélése helyett elfogadja a 10 000 HRK-t (a városi bíróság előtti eljárásban) vagy az 50 000 HRK-t (a kereskedelmi bíróság előtti eljárásban) meg nem haladó pénzüsszeget.

Kis értékű követelésnek minősül emellett az a követelés is, ahol a keresetlevél nem pénzüsszegegre vonatkozik, hanem olyan ingatlan átruházására, amelynek a felperes által a keresetlevélben megjelölt értéke nem haladja meg (a városi bíróság előtti eljárásban) a 10 000 HRK, illetve (a kereskedelmi bíróság előtti eljárásban) az 50 000 HRK összeget.

A kis értékű követelések európai eljárását a jelenlegi keretek között a 861/2007/EK rendelet szabályozza, amennyiben a követelés értéke a keresetlevélnek a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság által történő kézhezvételkor a kamatok, kiadások és díjak nélkül nem haladja meg a 2 000 EUR-t.

1.2 Az eljárás alkalmazása

A kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárást a városi vagy kereskedelmi bíróságok folytatják le a polgári perrendtartásról szóló törvény 34. és 34b. cikkében foglalt hatásköri szabályok alapján. A kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárás a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz benyújtott kereseti kérelem alapján indul, azaz a közjegyzőhöz benyújtott, hiteles okiraton alapuló végrehajtási kérelem alapján, amennyiben a végrehajtási intézkedéssel szemben határidőben elfogadható kifogást terjesztettek elő.

1.3 Nyomtatványok

A formanyomtatványokat, egyéb kérelmeket vagy nyilatkozatokat írásban, fax vagy e-mail útján kell benyújtani, és azok kizárólag a kis értékű követeléseknek a 861/2007/EK rendelet szerinti európai eljárásában alkalmazhatók.

Nincs olyan egyéb, előre elkészített formanyomtatvány, amely a kis értékű követelésekre vonatkozó eljárás megindítására szolgálna.

1.4 Segítségnyújtás

A polgári perrendtartásról szóló törvény nem tartalmaz a költségmentességre vonatkozó különös rendelkezéseket a kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárások tekintetében. A felperes a kis értékű követelésekre vonatkozó eljárásban jogi képviselőt vehet igénybe.

A peres felek ingyenes jogi segítséget igényelhetnek, amennyiben megfelelnek az ingyenes jogi segítségnyújtásról szóló törvényben (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (a NN 143/13. és 98/19. sz.) megállapított feltételeknek.

Az alábbi weboldalon keresztül elérhetők az ingyenes jogi segítségnyújtás horvátországi rendszerére vonatkozó információk:

<https://pravosudje.gov.hr/besplatna-pravna-pomoc/6184>.

1.5 Bizonyításfelvételre vonatkozó szabályok

A kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárásokban a feleknek legkésőbb a kereset vagy a védekezési nyilatkozat előterjesztésével egyidejűleg elő kell adniuk a követelésük alapjául szolgáló valamennyi tényt, továbbá be kell nyújtaniuk az előadott tényeket alátámasztó bizonyítékokat is.

A fizetési meghagyással szembeni ellentmondással kapcsolatos kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárásokban a felperesnek legkésőbb a beadványnak a fizetési meghagyás törlésére irányuló határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül történő előterjesztésével egyidejűleg elő kell adnia a követelése alapjául szolgáló valamennyi tényt, továbbá be kell nyújtania az előadott tényeket alátámasztó bizonyítékokat.

A fizetési meghagyással szembeni ellentmondással kapcsolatos kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárásokban az alperesnek legfeljebb a felperes azon beadványának kézhezvételétől számított 15 napon belül elő kell adnia a követelése alapjául szolgáló valamennyi tényt, továbbá be kell nyújtania az előadott tényeket alátámasztó bizonyítékokat, amelyben a felperes előadja a követelése alapjául szolgáló valamennyi tényt, továbbá benyújtja az előadott tényeket alátámasztó bizonyítékokat.

A felek az előzetes meghallgatáson csak akkor adhatnak elő új tényeket vagy nyújthatnak be új bizonyítékokat, ha azokat önhibájukon kívül nem tudták előadni vagy benyújtani a keresetben vagy a védekezési nyilatkozatban vagy a fent említett rendelkezések alapján benyújtott, a követeléseik alapjául szolgáló valamennyi tényt és az ismertetett tények alátámasztására szolgáló bizonyítékokat bemutató beadványokban.

A bíróság figyelmen kívül hagyja a felek által az előzetes meghallgatáson a fenti rendelkezéssel ellentétes módon előadott új tényeket vagy új bizonyítékokat. A bizonyításfelvételre a polgári perrendtartásról szóló törvény általános rendelkezései vonatkoznak. Ennélfogva a kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárásokban a bizonyítás magában foglalhatja a bíróság által elrendelt szemlélt, az okirati bizonyítást, a tanúvallomásokat, a szakértői véleményt, valamint a felek által előterjesztett bizonyítási eszközöket, és a bíróság dönti el, hogy a tényállás megállapításához a benyújtott bizonyítékok közül melyeket használja fel.

A bizonyításfelvételre vonatkozó további információk megtalálhatóak a „Bizonyításfelvétel – Horvát Köztársaság” (*Izvođenje dokaza – Republika Hrvatska*) című tájékoztatóban.

1.6 Írásbeli eljárás

A kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárást írásban folytatják le.

A kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárás során a keresetlevelet mindig kézbesíteni kell az alperes részére, hogy lehetővé tegyék számára az azzal kapcsolatos észrevételeinek előterjesztését, amikor pedig a bíróság az előzetes meghallgatásra idézi a feleket, tájékoztatja őket arról, hogy: ha a felperes nem jelenik meg az előzetes meghallgatáson, úgy kell tekinteni, hogy visszavonta a keresetét; új tény nem adható elő és új bizonyíték nem nyújtható be ezen a meghallgatáson, kivéve a polgári perrendtartásról szóló törvény 461a. cikkének hatodik bekezdésében foglalt esetet (amikor a felek önhibájukon kívül akadályoztatva voltak abban, hogy e tényeket előadják, illetve e bizonyítékokat benyújtsák a keresetben vagy a védekezési nyilatkozatban vagy a polgári perrendtartásról szóló törvény 461a. cikkének harmadik és negyedik bekezdése szerinti beadványokban); lezárja az előzetes döntéshozatali eljárást, és az előzetes meghallgatás alkalmával megtartja a fő tárgyalást, kivéve ha ez az eset körülményei miatt nem lehetséges a polgári perrendtartásról szóló törvény 461a. cikkének hatodik bekezdésében foglaltak szerint; és a határozattal szemben csak az anyagi jog téves alkalmazása és a polgári perrendtartásról szóló törvény 354. cikkének második bekezdésében említett polgári eljárásjogi rendelkezések lényeges megsértése miatt van helye fellebbezésnek, kivéve az említett bekezdés 3. pontjában foglalt eseteket, azaz a következőket:

- 1. – amennyiben az ítélet meghozatalában olyan bírót vett részt, akit a törvényben foglaltak alapján ki kellett volna zárni (a polgári perrendtartásról szóló törvény 71. cikke első bekezdésének 1–6. pontja), illetve akit bírósági határozat zárt ki, vagy pedig bírónak nem minősülő személy vett részt abban;
- 2. – ha a jogvita során olyan követelés tárgyában született határozat, amely nem bírósági hatáskörbe tartozik (a polgári perrendtartásról szóló törvény 16. cikke);
- 4. – amennyiben a bíróság a határozatát a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseivel ellentétesen a felek elfogadhatatlan perbeli cselekményei alapján hozta meg (a polgári perrendtartásról szóló törvény 3. cikkének harmadik bekezdése);
- 5. – amennyiben a bíróság a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseivel ellentétesen a követelés elismerése alapján hozott ítéletet, a követelés elengedése alapján hozott ítéletet, mulasztási ítéletet hozott vagy tárgyalás tartása nélkül hozott ítéletet;
- 6. – amennyiben jogellenes cselekmények, különösen a bírósági iratok kézbesítésének elmulasztása következtében valamely fél részére nem volt biztosított, hogy a bíróság meghallgassa őt;
- 7. – amennyiben a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseivel ellentétesen a bíróság elutasította a fél arra irányuló kérelmét, hogy saját nyelvét szóban vagy írásban használja az eljárás során, hogy saját nyelvén kövesse az eljárás menetét, és a fél a fenti indokok alapján fellebbezést nyújtott be;
- 8. – amennyiben akár felperesként, akár alperesként olyan fél vett részt az eljárásban, aki abban félként nem vehetett volna részt, vagy a jogi személyt nem az arra felhatalmazott személy képviselte, vagy a cselekvőképtelen félnek nem volt törvényes képviselője, vagy a jogi képviselő, illetve ügyvéd ténylegesen nem rendelkezett a perre, illetve egyes eljárási cselekmények megtételére vonatkozó meghatalmazással, és az egyes eljárási cselekményeket több nem hagyták jóvá;
- 9. – amennyiben olyan követelés tárgyában született határozat, amelynek tekintetében már peres eljárás volt folyamatban, vagy amelyre vonatkozóan már jogerős ítélet született, vagy amelynek tárgyában perbeli egyezség, illetve külön rendelkezések alapján annak minősülő egyezség jött létre;
- 10. – amennyiben a nyilvánosságot törvénybe ütköző módon zárták ki;
- 11. – az ítélet olyan hiányosságban szenved, amely miatt felülvizsgálatra alkalmatlan, különösen, ha az ítélet rendelkező része érthetetlen, ha a rendelkező rész önmagának ellentmondó vagy ellentétes az ítélet indokolásában foglaltakkal, vagy az nem jelöli meg a döntés szempontjából meghatározó tények indokait, vagy a döntés szempontjából meghatározó tények tekintetében ellentmondás található aközött, amit az ítélet indokolása egyes iratok vagy a tanúvallomásokra vonatkozó jegyzőkönyvek tartalma tekintetében megjelöl, és maguk a tényleges iratok és jegyzőkönyvek között;
- 12. – amennyiben az ítélet túlterjeszkedik a követelésen;
- 13. – ha olyan kereset tárgyában hoztak határozatot, amelyet nem nyújtottak be határidőn belül, ami azt jelentette, hogy azt mint elfogadhatatlant el kellett volna utasítani (a polgári perrendtartásról szóló törvény 282. cikkének első bekezdése);
- 14. – ha a törvényben a közvetítésre vagy más alternatív vitarendezésre vonatkozóan meghatározott eljárásra nem került sor a kereset benyújtása előtt, ami azt jelentette, hogy a keresetet el kellett volna utasítani.

Amennyiben a fél ideiglenes vagy állandó lakóhelye a Horvát Köztársaság területén kívül található, és a címe ismert, a bírósági iratokat a Horvát Köztársaságra nézve kötelező nemzetközi szabályok szerint, az uniós szabályozással összhangban kell kézbesíteni, különös tekintettel a 861/2007/EK rendelet 13. cikkében hivatkozott eljárásra.

1.7 Az ítélet tartalma

Tekintettel arra, hogy a kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárásban hozott ítélet tartalmára nem vonatkoznak különös rendelkezések, az ítélet tartalma tekintetében a polgári perrendtartásról szóló törvény általános rendelkezéseit, vagyis a polgári perrendtartásról szóló törvény 338. cikkében foglaltakat kell alkalmazni, amely előírja, hogy az írásba foglalt ítéletnek tartalmaznia kell bevezető részt, rendelkező részt és indokolást.

Az ítélet bevezető része az alábbiakat tartalmazza: arra vonatkozó utalást, hogy az ítéletet a Horvát Köztársaság nevében hozták; a bíróság megnevezését; az egyesbírónak vagy a tanács elnökének, előadó bírónak és a tanács tagjainak vezeték- és utónevét, a felek, a felek jogi képviselőinek és megbízottjainak vezeték- és utónevét vagy titulusát, személyi azonosító számát és lakóhelyét vagy székhelyét; a jogvita tárgyára történő rövid utalást; a tárgyalás berekesztésének napját; a tárgyaláson megjelent felek, jogi képviselők és megbízottak megjelölését; az ítélethozatal napját.

Az ítélet rendelkező része tartalmazza a bíróságnak az egyes kérelmeknek helyt adó vagy azokat elutasító érdemi döntését és a másodlagos kérelmek tárgyában hozott döntését, valamint az egyezségi ajánlat tárgyát képező követelés fennállásának vagy fenn nem állásának megállapítására vonatkozó döntést (a polgári perrendtartásról szóló törvény 333. cikke).

Az indokolásban a bíróság röviden ismerteti a felek kérelmeit, az általuk bemutatott tényeket és azokat a bizonyítékokat, amelyeken ezek a kérelmek alapulnak. A bíróság megjelöli és megindokolja azokat a tényeket, amelyek megállapítására törekedett, és azt, hogy mely okból és milyen módon állapította meg ezeket a tényeket, és ha bizonyítékok felvételével állapította meg azokat, mely bizonyítékokat mérlegelte, és azokat mely okból és miként értékelte. A bíróság kifejezetten megjelöli, hogy az anyagi jog mely rendelkezéseit alkalmazta a felek kérelmeire vonatkozó döntéshozatal során, és szükség esetén ismerteti az álláspontját a feleknek a jogvita jogalapjára vonatkozó nézeteivel kapcsolatban, valamint azokkal az indítványokkal vagy kifogásokkal kapcsolatban, amelyekre vonatkozóan az eljárás során hozott határozatok nem tartalmaztak indokolást.

A mulasztási ítélet, a kérelem elismerésén alapuló ítélet vagy a követelésről való lemondáson alapuló ítélet indokolása csak az ilyen ítéletet megalapozó indokok megjelölését tartalmazza.

1.8 A költségek megtérítése

A kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárásban a perköltségek viselésére vonatkozó határozat meghozatalára a polgári perrendtartásról szóló törvény általános rendelkezései irányadók; a pervesztes fél köteles megtéríteni az ellenérdekű fél, valamint az őt támogató beavatkozó költségeit.

A felek részleges pernyertessége esetén a bíróság először megállapítja az egyes felek pernyertességének mértékét, és aztán levonja a kisebb mértékben pernyertes fél pernyertességének mértékét a nagyobb mértékben pernyertes fél pernyertességének mértékéből, majd megállapítja a nagyobb mértékben pernyertes félnek az eljárás megfelelő lefolytatásához szükséges összes költségét, és a felek pernyertességének mértékét figyelembe véve megtéríti e fél részére e költségeknek a pernyertesség mértéke szerinti részét. A pernyertesség mértékét a megítélt követelések alapján értékeli, figyelembe véve a követelések alátámasztására szolgáló bizonyítékok benyújtásának sikerét is.

A fentiekől függetlenül a bíróság a polgári perrendtartásról szóló törvény 156. cikkének első bekezdése alapján kötelezheti a feleket arra, hogy térítsék meg az ellenérdekű fél egyes perköltségeit, amely rendelkezés szerint a fél a per kimenetelétől függetlenül köteles megtéríteni az ellenérdekű fél valamennyi olyan perköltségét, amelyet a fél a saját hibájából okozott, vagy amely az ő oldalán bekövetkezett körülmények következtében merült fel.

Ha a felek pernyertessége közel azonos mértékű az ügyben, a bíróság elrendelheti, hogy a felek maguk viseljék saját költségeiket, vagy kötelezheti az egyik felet arra, hogy a polgári perrendtartásról szóló törvény 156. cikkének első bekezdése értelmében csak meghatározott költségeket térítsen meg a másik fél részére.

A bíróság úgy is dönthet, hogy az egyik fél köteles megtéríteni az ellenérdekű fél, valamint az őt támogató beavatkozó részéről felmerült valamennyi perköltséget, amennyiben az ellenérdekű fél a kérelmének csak egy meglehetősen kis része tekintetében tekinthető pervesztesnek, és e résszel összefüggésben önálló költségek nem merültek fel.

Mindazonáltal a fél a per kimenetelétől függetlenül köteles megtéríteni az ellenérdekű fél valamennyi olyan perköltségét, amelyet a fél a saját hibájából okozott, vagy amely az ő oldalán bekövetkezett körülmények következtében merült fel.

1.9 Fellebbezési lehetőség

A fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló törvény általános rendelkezései szabályozzák. E rendelkezések értelmében a kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárásokban a felek az ítélet vagy határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fellebbezést nyújthatnak be az elsőfokú ítélet vagy határozat ellen.

A kis értékű követelések esetén alkalmazandó eljárást lezáró ítélettel vagy határozattal szemben csak az anyagi jog téves alkalmazása és a polgári perrendtartásról szóló törvény 354. cikkének második bekezdésében említett polgári eljárásjogi rendelkezések lényeges megsértése miatt van helye fellebbezésnek, kivéve az említett bekezdés 3. pontjában foglalt eseteket.

Utolsó frissítés: 06/02/2023

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.